

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.287 van 9 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN BELLINGEN loco advocaat S. BUYSSE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren en opgegroeid in Chasavyurt, deelrepubliek Dagestan.

In mei 2005 vroeg uw neef (B.J.) medische hulp voor een aantal gewonde strijders. Uw neef was sinds 1999 actief in het Tsjetsjeens verzet. Omdat u geen tijd had om medicatie te halen, gaf u een som geld. Nadien heeft u uw neef nog 3 of 4 keer geld gegeven. In september 2005 werd uw neef gedood bij een actie van de autoriteiten. Ook na zijn dood bleef u het verzet financieel steunen via een strijder, (A.), die uw neef vroeger vergezelde. U gaf gemiddeld een 30 000 roebel. U heeft dit een keer of 10 gedaan. U steunde het verzet omdat u hen steeds moreel had gesteund en omdat u uw neef en (A.) vertrouwde.

Op 1 augustus 2008 was u in Tambov (Russische Federatie) omwille van zaken. U kreeg die dag een telefoontje van uw vrouw X met de boodschap dat die ochtend Kadyrovtci bij u thuis waren gekomen op zoek naar u. U begreep dat men op de hoogte was dat u het verzet financieel steunde. U meende dat u zou worden opgepakt en vervolgd. U kende een aantal

mensen uit het verzet die zijn opgepakt, en zij waren allen spoorloos verdwenen. U besloot niet naar Dagestan terug te keren en bleef bij uw broer in Tambov.

U vroeg uw vrouw met de kinderen naar haar ouders te gaan. U vroeg uw broer een vlucht uit de Russische Federatie te regelen. Tien dagen later kwam uw gezin u in Tambov vergezellen.

Op 17 augustus 2008 vertrokken jullie via Moskou naar België.

Op 20 augustus 2008 kwamen jullie aan in België waar jullie dezelfde dag asiel hebben aangevraagd.

B. Motivering

Uit uw asielverklaringen blijkt dat u Dagestan en de Russische Federatie diende te verlaten omdat u vervolgd werd door de veiligheidsdiensten omwille van uw financiële steun aan het Tsjetsjeens verzet.

U slaagde er tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal echter niet in om uw vrees voor vervolging in de Russische Federatie aannemelijk te maken.

Vooreerst zijn uw verklaringen met betrekking tot (het ontbreken van) uw documenten niet geloofwaardig. U verklaart dat u in de Russische Federatie steeds zonder paspoort reist, zo ook naar Tambov op 1 augustus 2008 (CG,p.2,3,8). U heeft uw paspoort ook niet meer gehad, uw vrouw heeft het aan uw broer gegeven om uw vlucht te regelen en u heeft het nadien niet meer gerecupereerd (CG,p.2,3,8).

Uw verklaringen omtrent uw paspoort zijn om volgende redenen niet geloofwaardig:

Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd, blijkt dat een intern paspoort in de Russische Federatie een zeer belangrijk document is in het dagdagelijks leven, waarvan kan verwacht worden dat men het in zijn bezit heeft. U verklaart echter dat een paspoort zelfs niet nodig is als men reist, als men gecontroleerd wordt is het voldoende dat men zijn rijbewijs toont (CG,p.2,3,8). Dit is echter niet te rijmen met bovenstaande informatie, en bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent.

U verklaart tevens in dit verband dat u uw broer heeft opgebeld om uw intern paspoort op te sturen, maar dat dit nog niet is gebeurd (CG,p.2). Iets later verklaart u dat u niet weet of uw paspoort bij uw broer, dan wel bij de chauffeur is (CG,p.2). Wanneer u contact had met uw broer in verband met uw intern paspoort kan verwacht worden dat u weet of dit document bij uw broer is, of elders. Ook deze incoherentie ondermijnt de geloofwaardigheid over uw documenten en uw geloofwaardigheid in het algemeen.

Er kan tenslotte ook verwacht worden dat u, gesteld dat u tijdens uw reis zonder uw paspoort heeft gereisd, deze documenten meteen, of tenminste zo spoedig mogelijk, tracht te recuperen. Ook dat heeft u niet gedaan.

De ondersteuning van uw asielrelaas met documenten is niet enkel van belang voor de beoordeling van uw identiteit, maar ook voor de beoordeling van de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en de beoordeling van de reële mogelijkheid tot vestiging in de Russische Federatie.

Het niet voorleggen van documenten, zonder plausibele verklaring, brengt de algehele geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

Uit dezelfde reeds hierboven aangehaalde informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd, blijkt dat aan de buitengrenzen van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden.

Jullie verklaren dat jullie nimmer werden gecontroleerd. U verklaart ook dat u niet weet onder welke naam en met welk paspoort u de Europese grenzen bent binnengekomen (CG,p.2,3,8). Ook deze verklaringen zijn op basis van bovenstaande informatie niet aannemelijk. Gelet op de individuele controles kan verwacht worden dat u minstens werd ingelicht over de identiteitsgegevens van het paspoort waarmee u reisde. Ook het feit dat u verklaart helemaal niets te weten van de grensposten of landen waar u met de toeristische bus bent doorgereisd, is weinig aannemelijk. Ook deze verklaringen omtrent uw reisroute ondermijnen uw algehele geloofwaardigheid.

Aangaande uw problemen in Dagestan moet opgemerkt worden dat uw vermoeden ernstig te worden vervolgd door de veiligheidsdiensten, 'slechts' is ingegeven door het feit dat verzetsstrijders die worden opgepakt spoorloos verdwijnen. U kan geen voorbeelden geven van vervolging van personen die het verzet sporadisch of financieel steunen, zoals u heeft

gedaan. U verklaart dat het hetzelfde is, maar u kan dit niet staven (CG,p.6,7). Bijgevolg is uw vrees op weinig objectieve elementen gesteund.

U heeft na het bezoek van de Kadyrovtsi ook niets meer ondernomen om uw vervolgingsrisico in te schatten. Zowel gedurende de twee weken die u in Tambov verbleef, als gedurende uw verblijf in België, heeft u niet geïnformeerd naar eventuele nieuwe ontwikkelingen in verband met uw problemen.(CG,p.7,8). U verklaart dat u bang bent te worden afgeluisterd (CG,p.8), maar dit is geen afdoende uitleg. Er kan verwacht worden dat u trachtte te informeren, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks, of uw familie geen gevaar loopt en of men bv. nog naar u is komen zoeken. U verklaart zelf dat uw moeder en zus misschien ook gevaar lopen (Cg,p.8). U kan ook niet weten of u wordt afgeluisterd en er bestaan nog andere manieren om contact te nemen dan via uw persoonlijk telefoontoestel. Bovendien verklaart u even later dat u van plan bent contact op te nemen met uw neef aangaande uw bedrijven (CG, p.8). Ook uw broer heeft u al gebeld en u bent opnieuw van plan hem te contacteren (CG,p.8).

Tot slot wordt verwezen naar een ernstige tegenstrijdigheid in de opeenvolgende verklaringen van uw vrouw. Zij verklaarde initieel dat ze tijdens de huiszoeking op 1 augustus 2008 met de kinderen buiten in de tuin moest wachten (vragenlijst vrouw CG,punt 5). Op het Commissariaat-generaal verklaart zij dat ze met de kinderen in de slaapkamer heeft gewacht, en niet is buiten geweest (CG vrouw,p.4).

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart zij dat ze in de kamer zijn gebleven (CG vrouw, p.4). Nochtans blijkt uit haar verklaring in de vragenlijst duidelijk dat zij met kinderen in de tuin moest wachten, het komt zelfs twee maal ter sprake (vragenlijst vrouw CG,punt 5). Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw rijbewijs (kopie) kan voorgaande appreciatie niet wijzigen. U legt slechts een kopie voor en dit is geenszins een bewijs van uw identiteit. Zelfs indien het document het vermoeden van uw identiteit bevestigt, kan het uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw paspoort, reisroute en problemen niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift van 10 november 2008 de motivering van de bestreden beslissing en voert aldus een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Zo herhaalt verzoeker dat hij enkel zijn rijbewijs bij zich had, dat hij niet genoeg tijd kreeg om zijn paspoort te laten verzenden door zijn broer, dat hij in Khasavyurt ook over een internationaal paspoort beschikte en dat hij illegaal de Schengenzone binnenkwam.

Verder geeft hij enkele namen op van personen die verdwenen zijn, wijt hij de tegenstrijdigheid in het relaas van zijn echtgenote aan stress, en stelt hij dat hij zijn originele rijbewijs heeft neergelegd, en niet een fotokopie.

Hij verklaart dat om, met de auto te reizen, het rijbewijs volstaat, niet in geval men "reist met de trein of de bus of het vliegtuig", wanneer men een paspoort moet hebben.

Hij verklaart dat "hij niet wist dat om te bewijzen dat hij problemen had, eerst moest worden aangehouden en moest gefolterd worden of spoorloos verdwenen zijn".

Hij voegt er aan toe dat hij geen documenten kan voorleggen van de problemen "aangezien de veiligheidsdiensten geen attesten of documenten afleveren" en vraagt aan de Commissaris-generaal indien hij op de hoogte moest zijn van dergelijk geval, hem dit te melden wat hij dan zou aanvaarden als een getuigenis tégen hem.

2.2. De Raad stelt vast dat alle vaststellingen in de bestreden beslissing, buiten het feit dat verzoeker het origineel van zijn rijbewijs heeft voorgelegd op het Commissariaat-generaal (zie de inventaris, rijbewijs "origineel gezien"), blijken uit het administratief dossier en correct werden geïnterpreteerd door de Commissaris-generaal.

De repliek van verzoeker bestaat uit loze beweringen.

Verzoeker verliest uit het oog dat hij tijd heeft gekregen om zijn binnenlands en internationaal paspoort te laten verzenden, daar het gehoor bij het Commissariaat-generaal plaatsvond op 29 september 2008 en de beslissing dateert van 13 oktober 2008.

Het niet voorleggen van dergelijke documenten die onontbeerlijk zijn voor de beoordeling van het asielrelaas, zonder een aannemelijke uitleg te geven -verzoeker kon zich de documenten op eenvoudig verzoek door zijn broer laten toesturen-, wijst op een manifeste tekortkoming aan de medewerkingsplicht die op elke asielzoeker rust.

Deze vaststelling is op zich draagkrachtig genoeg om het asielrelaas als ongegrond af te wijzen.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat, in acht genomen de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, geen geloof gehecht wordt aan verzoekers bewering illegaal de Schengenzone te zijn binnengekomen. Dit houdt in dat verzoeker in bezit moet zijn van een internationaal paspoort dat hij weigert voor te leggen. Dit kan derhalve een verklaring zijn waarom hij er nog niet in geslaagd is om zijn paspoort uit zijn land van herkomst te bekomen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 maart 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE